

Jeg vil gerne sige med det samme, at skulle regeringen så efterfølgende komme og sige, at den mangler penge i kassen, fordi den ikke har kunnet tage dem fra de rige pensionister, så skal vi gerne medvirke ved en genindførelse af formueskatten eller på anden måde til, at de penge kommer ind, men de skal tages solidarisk fra alle rige og ikke kun fra de rige, der har brug for hjælp, fordi de er fysisk svækkede.

Der tales også i budgetredegørelsen om muligheder for at købe ekstra ydelser og mere valgfrihed. Selvfølgelig bør der være mulighed for, at man kan vælge mellem forskellige offentlige institutioner, men sammenstillingen mellem brugerbetaling og køb af ekstra ydelser og valgfrihed er i virkeligheden en bombe under den solidariske model.

I dag er hovedreglen, at de basale velfærdsydelser finansieres over skatten, og at man får kvalitetsmæssigt nogenlunde ensartede ydelser på hospitalet, i daginstitutionen og i skolen. Uanset om man er rig eller fattig, får man nogenlunde den samme behandling, nogenlunde den samme kvalitet, og at det er sådan og har været sådan, er en af grundene til, at det danske samfund er mere harmonisk end så mange andre samfund. Nok er der store sociale forskelle også i Danmark, men velfærden er på mange måder et fælles gode, hvor vi ikke bliver sorteret efter indkomst, når vi har brug for at få hjælp.

Men det er det, man i virkeligheden er ved at sprænge i luften med kombinationen af brugerbetaling, køb af ekstra ydelser og mere frit valg, for det vil med sikkerhed føre til større social ulighed. Vi vil meget hurtigt se en udvikling, som vi kender den fra andre lande, hvor der er gode velfærdsydelser til dem, der har råd, og så er der skrabet velfærd til dem, der ikke selv har råd, og hvor der bliver store kvalitetsforskelle, fordi institutioner med brugerbetaling også kan tiltrække de bedste arbejdskraft, fordi de kan tilbyde højere lønninger, end man kan over den skrabede del af velfærden.

Vi vil også lynhurtigt se, at rige vil protestere og spørge, hvorfor de skal betale en høj skat, når de alligevel skal betale brugerbetaling, når de har brug for hjælp, og også det vil være med til at sætte en ond spiral i gang, hvorved det velfærdssystem, vi har kendt og gerne vil have, går i den modsatte, den forkerte, retning.

Det er den udvikling, der tegner sig. Den principielle debat, om det er den rigtige vej, er det, vi ønsker regeringen skal tage stilling til, og

det er derfor, vi er så energiske med at afvise forslaget om at indføre brugerbetaling for basale velfærdsydelser.

Regeringen argumenterer for ændringerne. Vi kan ikke bare sætte skatten op, siger den. Det er vi sådan set heller ikke store tilhængere af, men hvis man har den opfattelse, kunne man jo starte med at lade være med at sætte skatten ned for dem, der har mest. Man har fjernet formueskatten, man har sænket arveafgiften, man har sænket selskabsskatten, man har sænket topskatten. Milliarder af kroner er i den tid, denne her regering har siddet, fosset ud til de bedst stillede. Så skal man jo ikke komme nu og klage over, at der ikke er penge nok.

Men i øvrigt kan vi nå langt, hvis vi i stor stil omdanner dagpenge og aktiveringsmidler til ordinære stillinger. Det, vi i dag bruger på at piske folk rundt i mærkelige ordninger, såkaldt aktivering, og på dagpenge, det svarer tilsammen nogenlunde til den løn, det f.eks. ville koste, hvis man ansatte de pågældende helt ordinært som hjemmehjælpere.

Vi vil foreslå, at man massivt ansætter flere folk, flere hænder, og sammen med en målrettet uddannelsesindsats kan vi altså på børneområdet, inden for ældreomsorgen, på miljøområdet, på renovering af institutioner, på utallige andre områder i den offentlige sektor sikre et kvalitetsløft, sikre ekstra kapacitet uden væsentlige ekstra udgifter.

Vi vil som tidligere år foreslå en jobbank med 60.000 stillinger, hvor kommuner, amter og statsinstitutioner kan søge om at få et antal stillinger tildelt og så i samme forbindelse få et tilskud fra staten til dækning af i hvert fald en stor del af lønudgiften.

Vi er meget glade for, at vi i de seneste måneder har set CD og SF gøre meget for at sætte spørgsmålet meget højt på dagsordenen, og vi anerkender også, at regeringen har åbnet døren lidt på klem ved at foreslå såkaldte seniorjob, men det er for få, 4.500, det er for lidt penge, 75.000 kr. er tilskuddet, det er for fedtet. Det bør vi have udvidet, og det vil vi arbejde hårdt for i de kommende finanslovforhandlinger.

Regeringen argumenterer også, når den snakker om at begrænse velfærden, med, at forsørgerbyrden vokser, at der bliver flere unge og gamle i forhold til dem, der er i den arbejdsdygtige alder. Argumentet bruges for alt muligt, i sin tid for forringelse af efterlønnen, nu for mere brugerbetaling, men et svar, jeg har fået fra finansministeren på et spørgsmål, som